

“Ο Ήρωας Μιχαήλ Ζένιου ανήκει στην Κύπρο, στον Ελληνισμό και σε όλη την Οικουμένη”

[/ Γενικά Θέματα / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις / Θέατρο, Κινηματογράφος, Ντοκυμανταίρ, TV και Διαδίκτυο / Πολυμέσα - Multimedia](#)

Πριν από 50 χρόνια πέρασε στην αιωνιότητα, μαχόμενος εναντίον των Τούρκων εισβολέων, στις 14 Αυγούστου 1974, στη θέση Βόρειος Πόλος, στο Καϊμακλί, 27 ετών ο Κύπριος Μιχαήλ Ζένιου από τους Τρούλλους της Λάρνακας, για την ελευθερία της Κύπρου. Για τον Ήρωα Έφεδρο Ανθυπολοχαγό [Μιχαήλ Ζένιου](#) μίλησε στην εκπομπή “[Ορθόδοξες Διαδρομές](#)” του ΡΕΜΠΤΟΥΣΙΑ FM και τον δημοσιογράφο Δημήτρη Στρουμπάκο, ο αδερφός του Ιωάννης Ζένιος.

Ανήκει σε όλη την Οικουμένη

“Ήταν ένα ξεχωριστό παιδί ο Μιχαήλ μέσα σε μια οικογένεια με δέκα παιδιά. Από μικρό παιδί βοηθούσε τον ιερέα παππού μας στα λειτουργικά του καθήκοντα στο

χωριό Τρούλλους της Λάρνακας. Είχε μια απίστευτη ωριμότητα αν και παιδί, δεν κοιτούσε τον εαυτό του και πάντα έμπαινε στην θέση του άλλου. Και ως φοιτητής ήταν κοντά στην Εκκλησία και πάντα και πήγαινε σε Χριστιανικές κατασκηνώσεις. Εγώ τον έζησα και ως κατασκηνωτής όταν αυτός ήταν αρχηγός της κατασκήνωσης, αλλά και στο καταχτητικό σχολείο αφού με περνούσε 9 χρόνια”, ανέφερε.

“Μας ενέπνεε όλους μας. Όταν έπεσε ηρωικά το 1974 δεν είχε κλείσει τα 27 του χρόνια. Είχε αναπτύξει πριν φύγει για την Ουράνια Βασιλεία του Θεού μας, μια μεγάλη δράση, και είχε δείξει μια απίστευτη ωριμότητα”, τόνισε. “Ήταν παθιασμένος με την Ελλάδα και το αγαπημένο του τραγούδι ήταν το: “Είδα βουνά ψηλά ολοχιονόνιστα. Χώρες τρανές αράδα. Μα πουθενά τόση ομορφιά σαν την Ελλάδα””, πρόσθεσε.

Μιλώντας για τη δράση του Μιχάλη Ζένιου κατά την τουρκική εισβολή, ο αδελφός

του Ιωάννης, 50 χρόνια μετά αναφέρει: “Με την βάρβαρη τουρκική εισβολή το 1974, κατετάγη από τους πρώτους, και ως Έφεδρος Ανθυπολοχαγός ανέλαβε μια ομάδα στα Βόρεια προάστια της Λευκωσίας. Εκεί έγιναν πολλές μάχες. Η προσπάθεια των Τούρκων ήταν να περικυκλώσουν την Λευκωσία, πράγμα που δεν έγινε. Ο αδερφός μου προσπαθούσε επειδή ήταν Φυσικός, χρησιμοποιούσε τις γνώσεις του ούτως ώστε οι βολές να είναι εύστοχες, του μοναδικού όλμου που διέθετε η Μονάδα. Περίπου από 20 στρατιώτες αποτελούνταν η Μονάδα. Τον όλμο τον χειριζόταν ο αδερφός μου και ένας ξάδερφός μας, δείχνοντας την αυτοθυσία και την αυταπάρνηση που διέθετε”.

“Ήθελε να γίνει Ιερέας και να φορέσει το ιερό και τιμημένο ράσο. Πολέμησε για να υπερασπιστεί την πατρίδα του, τα Ιερά και τα Όσια. Από ότι έλεγαν συνστρατιώτες του, τα βράδια τον έβλεπαν να προσεύχεται μέσα σε θάμνους. Ζητούσε από τον Θεό συγχώρεση, που για τον πόλεμο γίνεται αφορμή να σκοτώνει ανθρώπους”, περιγράφει.

“Στις 14 Αυγούστου ήταν η μοιραία ημέρα για τον Μιχάλη. Ενα βλήμα έπεσε πάνω στο περβάζι από το σπίτι όπου προστατεύονταν οι στρατιώτες, και σκότωσε τον αδερφό μου, και τραυμάτισε τον ξάδερφό μας τον Σπύρο. Την ώρα που έβγαζαν από το χαράκωμα του σπιτιού, τον Μιχαήλ και τον ξάδερφό μας για να τους πάνε στο νοσοκομείο, διηγούνται κάποιοι στρατιώτες, πώς σταμάτησαν τα πάντα. Δεν έριξαν ότε ένα βλήμα οι Τούρκοι για 8 λεπτά περίπου. Ο Μιχαήλ Ζένιου ανήκει πέρα από την οικογένειά μας, στην Κύπρο, σε όλο τον Ελληνισμό και σε όλη την Οικουμένη”, καταλήγει.

Η εκπομπή “Ορθόδοξες Διαδρομές” με τον Δημοσιογράφο Δημήτρη Στρομπάκο ακούγεται κάθε Δευτέρα στις 10:30 π.μ. από το διαδικτυακό ραδιόφωνο [Pemptousia FM](#).